

הלכות ייחוד - דין שומר

קידושין פא:

אמר רבא: מתייחד אדם עם שתי יבמות, ועם שתי צרות, עם אשה וחמותה, עם אשה ובת בעלה, עם אשה ותינוקת שיודעת טעם ביאה ואין מוסרת עצמה לביאה.

רש"י שם:

שיודעת טעם ביאה - כלומר מה היא ביאה שתדע לספר דברים בשוק. ואינה מוסרת עצמה לביאה - מתוך קוטנה עדיין לא לבשה יצר הילכך אין כאן משום דעת קלה שלא תהא נוחה להתפתות.

שולחן ערוך אבן העזר סימן כ"ב, י:

מותר להתייחד עם שתי יבמות או עם שתי צרות או עם אשה וחמותה או עם אשה ובת בעלה או עם אשה ובת חמותה, מפני ששונאות זו את זו ואין מחפות זו על זו. וכן עם אשה שיש עמה תינוקת קטנה שיודעת טעם ביאה ואינה מוסרת עצמה לביאה, שאינה מזנה לפניה לפי שהיא מגלה את סודה.

קידושין פא:

הגדילו - זה ישן בכסותו וכו'... אמר רפרם בר פפא א"ר הסדא: לא שנו אלא שאינה בושה לעמוד לפניו ערום, אבל בושה לעמוד לפניו ערום - אסור; מאי טעמא? יצר אלבשה.

רש"י שם:

בושה לעמוד לפניו - בידוע שיש בה טעם ביאה.

קידושין פא.

אמר רב יהודה אמר רב: ל"ש אלא בעיר, אבל בדרך - עד שיהיו שלשה, שמא יצטרך אחד מהם להשתין, ונמצא אחד מתייחד עם הערוה.

פרישה (כ"ב ס"ק יח):

דוקא בעיר סגי בקטנה אבל בשדה צריך שהיו עם הקטנה ב' נשים, או עוד קטנה אחת.

קידושין פ:

מתני'. לא יתייחד אדם עם שתי נשים, אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים; רבי שמעון אומר: אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדקי, מפני שאשתו משמרתו.

שולחן ערוך אבן העזר סימן כב, ג:

כל אשה שאסור להתייחד עמה, אם היתה אשתו עמו הרי זה מותר להתייחד, מפני שאשתו משמרתו. אבל לא תתייחד ישראלית עם העובד כוכבים, ואף על פי שאשתו עמו.

שר"ת יוסף אומץ סי' כ:

נראה ברור דאינו יכול להתייחד עם ערוה כשאמו עמו, דלא אמרו במשנה וגמרא ופוסקים דיש שמירה אלא כשאשתו עמו אבל אמו אינה שמירה. וטעמא דאשתו הוי שמירה, דאין אשה מתקנאת אלא בירך

וישן בכסותו וכו'... אמר רפרם בר פפא א"ר הסדא: לא שנו אלא שאינה בושה לעמוד לפניו ערום, אבל בושה לעמוד לפניו ערום - אסור; מאי טעמא? יצר אלבשה.

מדין המחבר בסעיף ה' שכתב שאסור לאשה להתייחד אפילו עם אנשים הרבה עד שתהיה אשתו של אחד מהן שם והא האשה של אחד מהן לא תשמור את האנשים האחרים ומ"מ מותר מטעם שכתב הב"ש סק"ח דכיון דאשה זו לא תזנה בושה השניה ג"כ לזנות, א"כ גם בבתו. ועוד אשה כיון שבתו לא תזנה, בושה השניה נמי מלזנות. והוא טעם המפורש ברש"י קידושין דף פ' בטעם איסור יחוד עם ב' נשים שכתב מפני שדעתן קלה ושתייהן נוחות להתפתות ולא תירא זו מחברתה שאף היא תעשה כמותה עיין שם, הרי הוא כמפורש שאם אחת מהם לא תזנה תירא מחברתה והיה מותר.

חבירתה והיא זהירה מאד בזה לעמוד על המשמר, אבל אמו אינה זהירה וישנה ואינה משגחת. ועוד כי היא מחפה על בנה. והגם שאין צריך ראייה על זה והדבר פשוט מצד הסברא יש להוכיח כן ממה שהפוסקים לא אשכחו שריותא אלא אשתו עמו כמבואר באהע"ז סימן כ"ב...

ש"ת אגרות משה אבן העזר חלק ב סימן טו:

בדבר להתייחד עם בתו ואשה אחרת שהפ"ת סימן כ"ב סק"ב הביא מספר זכור לאברהם שאסור וטעמו משום דהבת לא תשמור את אביה, ודאי הוא דבר תמוה כדהקשת מ"ש

אין אשה לזנות
אין אשה לזנות